CZU: 343.54:303.4/.7 **DOI: 10.5281/zenodo.8239970**

ATITUDINI ȘI PREJUDECĂȚI SOCIALE FAȚĂ DE VIOLENȚA DOMESTICĂ

RUS Mihaela
doctor habilitat, profesor universitar, Facultatea de Drept
și Științe Administrative, Universitatea Ovidius din Constanța
ORCID ID: 0009-0002-4741-2742

DAN-OPARIUC Cristian
doctor, lector universitar, Facultatea de Drept
și Științe Administrative, Universitatea Ovidius din Constanța
ORCID ID: 0000-0003-4079-0142

TASENȚE Tănase
doctor, lector universitar, Facultatea de Drept
și Științe Administrative, Universitatea Ovidius din Constanța
ORCID ID: 0000-0002-3164-5894

Context

Stark şi Flitcraft (1996) definesc violenţa domestică drept „o ameninţare sau o provocare, petrecută în prezent sau în trecut, a unei răniri fizice în cadrul relaţiei dintre partenerii sociali, indiferent de statutul lor legal sau de domiciliu. Atacul fizic sau sexual poate fi însoţit de intimidare sau abuzuri verbale; distrugerea bunurilor care aparţin victimei; izolarea de prieteni, familie sau alte potenţiale surse de sprijin; ameninţări făcute la adresa altor persoane semnificative pentru victimă, inclusiv a copiilor; furturi; controlul asupra banilor, lucrurilor personale ale victimei, alimentelor, deplasărilor, telefonului şi a altor surse de îngrijire şi protecţie”.

Gelles (1987) vorbeşte despre anumite caracteristici ale familiei care o fac susceptibilă la violenţă, în comparaţie cu alte grupuri: - interese diverse şi activităţi diferite ale membrilor familiei; - implicare emoţională puternică; - datorită intereselor individuale ale fiecăruia ce nu corespund cu interesele celorlalţi, apar situaţii de conflict; - diferenţele dintre membrii familiei ca vârstă şi sex; - neconcordanţa dintre rolul ce îi revine fiecăruia şi posibilităţile şi interesele personale; - gradul crescut de intimitate; - sentimentul de apartenenţă involuntară a membrilor familiei; - apariţia inerentă a stresului datorită ciclurile vieţii pe care o străbate familia; - atitudinea tolerantă faţă de violenţă şi concretizarea acesteia prin aplicarea de pedepse asupra generaţiilor tinere ale familiei.

Literatura de specialitate delimitează în principal, următoarele forme ale violenţei intrafamiliale: violenţa agresiune, violenţa pedeapsă, violenţa pedeapsă cu simetrie latentă, violenţa fizică, violenţa psihologică, violenţa emoţională, violenţa

economică, abuzul sexual şi incestul. Cercetătorii Reznaldo Perrone şi Martine Nannini (1995) sintetizează manifestările violenţei din interiorul familiei în trei tipuri de violenţă domestică: violenţa agresiune, violenţa pedeapsă şi violenţa pedeapsă cu simetrie latentă. Violenţa agresiune are loc între doi parteneri care se află într-o relaţie egală de forţă, şi se concretizează prin schimb de lovituri.

Teorii asupra violenței

Teoriile biologice despre agresiune şi violenţă pun accentul pe factorii genetici, neuropatologici şi iau în considerare schimbările în structura sau funcţionarea creierului, ca urmare a unor traume sau acţiunii unor factori endocrini. Astfel, la sfârşitul anilor ‘80 şi începutul anilor ’90 ai sec. XX, Rosenbaum, Hoge şi alţi cercetători (1997)au publicat o serie de studii ce evidenţiau faptul că mulţi bărbaţi care abuzează fizic familia au suferit în antecedente traumatisme craniene şi, mai târziu, au devenit violenţi cu membrii de familie.

Teoriile psihologice vizează maltratarea, în marea lor majoritate au ca punct de plecare concepţia lui Freud (1959), – masochismul feminin, potrivit căreia se considera că femeia dorea să fie bătută, asemenea unui copil neajutorat, dependent şi rău. Acest comportament autodistructiv, în viziunea lui Freud, e rezultatul efectului de rezolvare a conflictului oedipian. Shainnes (1979) vede în masochism un proces ce implică trăsături socioculturale, și nu de instinct, ce se subordonează forţelor primare. O serie de teorii susţin că violenţa în familie este o deviere a comportamentului autodistructiv dinspre sine, spre o altă persoană.

Abordarea sociologică consideră că violenţa în familie rezidă în procesul de socializare, diferit al bărbaţilor de al femeilor, din diferenţa tipului de familie (obiceiuri, tradiţii), stereotipurile vehiculate „scenariile” sociale contribuind şi ele la conturarea acestei chestiuni. Teoriile sociologice despre violenţă consideră genul drept o variabilăcheie, datorită factorilor structurali ce permit accesul diferenţiat la puterea politică şi economică. Cauza comportamentului violent al individului se află în mediul în care trăieşte, în comportamentul „altora” semnificativi. Un copil care trăieşte într-o familie caracterizată prin violenţă riscă să devină agresiv la maturitate. Din perspectiva teoriei cognitiv-socială [Cunnigham,1998], violenţa este considerată ca fiind un comportament dobândit

Factorii anticipativi evidenţiaţi de cercetările efectuate de Levinson (1989) sunt următorii:

- inegalitatea economică dintre bărbaţi şi femei (considerat a fi cel mai afluent);
- obişnuinţa de a folosi violenţa fizică pentru rezolvarea conflictelor;
- autoritatea şi controlul bărbatului în luarea deciziilor în familie;
- un ideal masculin de dominaţie şi duritate acceptat în plan social.

Obiectivele și scopul cercetării

• Analiza percepției cetățenilor asupra fenomenului de violență

• Identificarea atitudinilor și prejudecăților pe care cetățenii le au față de fenomenul de violență domestică

Instrument

Instrumentul de colectare a datelor conține un număr de 13 itemi, dintre care 4 cu scală de răspuns nominală și alegere multiplă (itemii 1, 6, 7 și 17), 6 cu răspuns dihotomic (itemii 2, 4, 5, 8, 9 și 10), unul cu răspuns liber (itemul 3) și unul cu spațiu de răspuns ordinal de tip Likert, cu 5 categorii (itemul 14). Itemii nu sunt sumativi, prin urmare nu se poate calcula un scor total, analiza urmând să trateze răspunsurile la fiecare în parte.

Colectarea datelor

Datele au fost colectate de la un număr de 157 de participanți, în perioada octombrie-decembrie 2022, folosind sistemul de colectare online, rezultând un lot de convenienţă, prin urmare analiza va avea un caracter descriptiv, fără pretenții de inferență statistică. Lotul de convenienţă conține un număr de 25 de bărbați (15.92%) și 132 de femei (84.08%), cu vârste cuprinse între 18 și 56 de ani (m=25.88 ani, sd=9.60 ani), 107 din mediul urban (68.15%) și 50 din mediul rural (31.85%).

Analiza datelor

Analiza datelor se va realiza la nivelul fiecărui item din chestionar, precizându-se distribuția de frecvențe, apoi tratându-se asocierile cu *mediul de proveniență* și *genul biologic* prin intermediul testului Fisher pentru frecvențe (Fisher’s Exact Test for Count Data), deoarece diferențele de frecvențe din celulele tabelului de contingență sunt mari, iar cu vârsta vom utiliza coeficientul de corelație punct biserială.

Q.1 - Ce înțelegeți prin violența domestică?

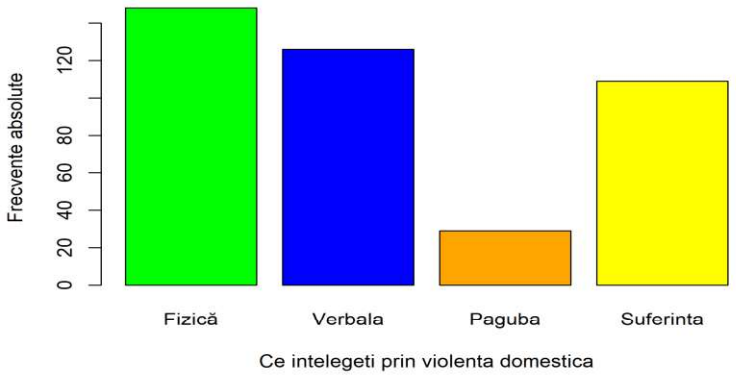

Fig.1

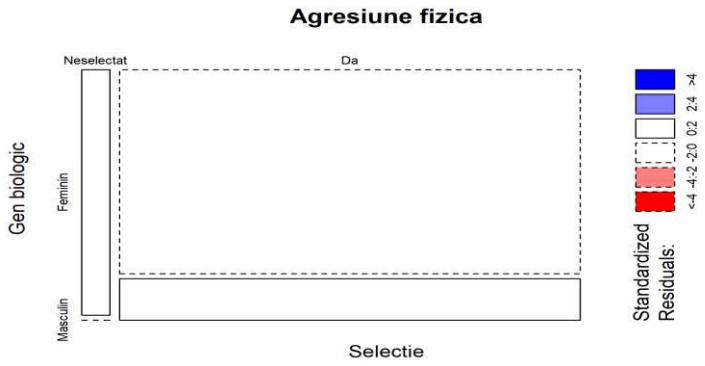

Fig.2

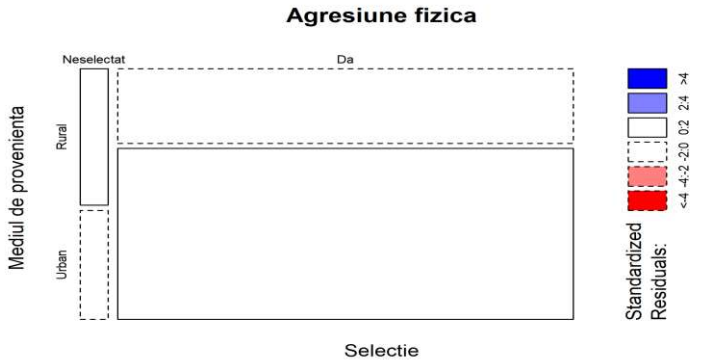

Fig.3

Se observă că prin violență domestică se înțelege predominant *violența fizică* (94.27%) și *agresiunea verbală* (80.25%), mai puțin suferința psihică (69.43%) (vezi figura 1). În cazul alegerilor pentru **violența fizică**, 93.18% dintre femei apreciază că agresiunea fizică reprezintă o violență domestică, față de 100% bărbați, fără a se putea vorbi despre existența vreunei diferențe de opinie determinată de genul biologic *(OR=Inf, p=0.36, 95% CI [0.37. Inf])* (vezi figura 2). Sub aspectul mediului de proveniență, violența fizică este apreciată ca violență domestică de 96.26% dintre persoanele din mediul urban, față de 90% persoane din mediul rural și, din nou, nu putem vorbi despre diferențe de opinii *(OR=2.84, p=0.14, 95% CI [0.58. 15.01])*, observând că nici vârsta nu afectează acest punct de vedere *(p.bis=-0.08, t=-0.93, p=0.35)* (vezi figura 3).

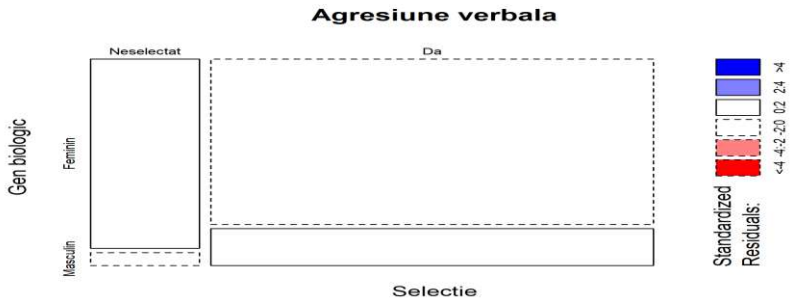

Fig.4 Relația agresiune verbală vs gen biologic?

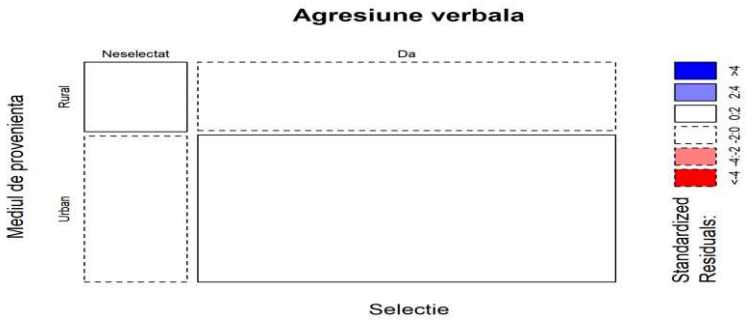

Fig.5

Situația este similară și în cazul analizei **agresiunii verbale**, 78.03% dintre femei considerând că agresiunea verbală este o formă de violență domestică, față de 92% dintre bărbați, fără a exista diferențe de opinii semnificative statistic *(OR=3.22, p=0.17, 95% CI [0.72. 29.80])* (vezi figura 4). Lucrurile se prezintă mai echilibrat la analiza în funcție de mediul de proveniență, în acest caz 80.37% dintre participanții din mediul urban consideră că violența verbală este o formă de violență domestică, față de doar 80% participanți din mediul rural, diferențele nefiind statistic semnificative *(OR=1.02, p=1, 95% CI [0.39. 2.53])*, iar vârsta nu exercită niciun efect *(p.bis=0.07, t=0.90, p=0.37)* (vezi figura 5).

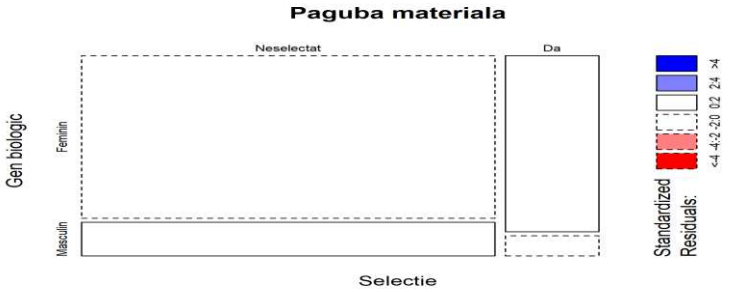

Fig.6

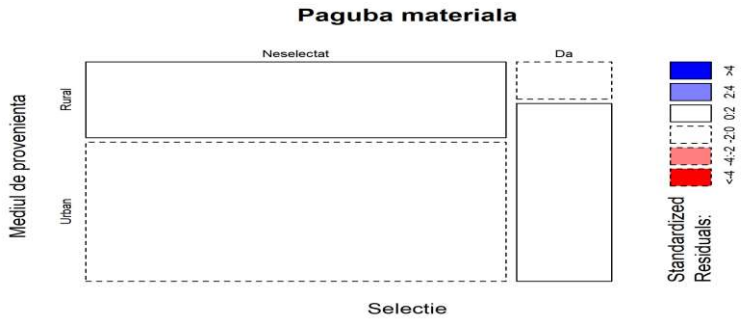

Fig.7

Sub aspectul **pagubei materiale**, lucrurile se prezintă în mod similar, vârsta participanților neexercitând vreun efect statistic semnificativ asupra opiniilor *(p.bis=-0.07, t=-0.89, p=0.38)*, 19.70% dintre femei și 12% dintre bărbați considerând că pagubele materiale reprezintă o formă de violență domestică, fără a vorbi despre diferențe de opinii statistic semnificative *(OR=0.56, p=0.57, 95% CI [0.10. 2.08])* (vezi figura 6). Din punct de vedere al mediului de proveniență față de 22.43% dintre participanții din mediul urban, doar 10% dintre cei din mediul rural consideră că paguba materială reprezintă o formă de violență domestică, fără însă a putea vorbi despre diferențe de opinii statistic semnificative *(OR=2.59, p=0.08, 95% CI [0.89. 9.29])* (vezi figura 7).

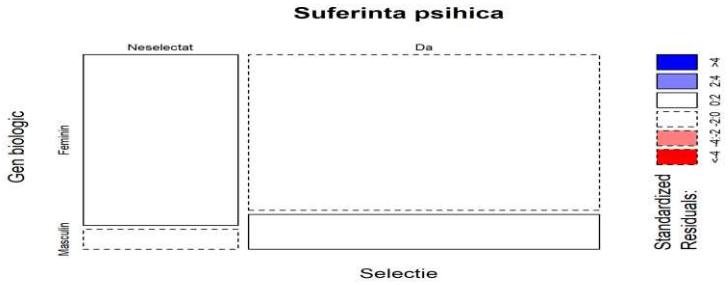

Fig.8

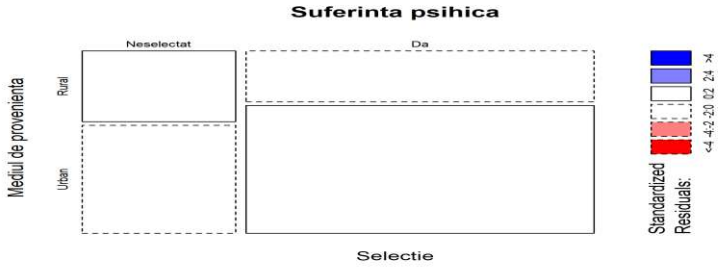

Fig.9

Ultimul aspect analizat, **suferința psihică**, nu indică vreun efect al vârstei *(p.bis=0.01, t=0.13, p=0.90)*, 67.42% dintre femei considerând că suferința psihică reprezintă o formă de violență domestică, în comparație cu 80% dintre bărbați, fără însă a fi semnalate diferențe statistic semnificative *(OR=1.93, p=0.25, 95% CI [0.64. 7.01])* (vezi figura 8). Din punct de vedere al mediului de proveniență față de 72.90% dintre participanții din mediul urban, doar 62% dintre cei din mediul rural consideră că suferința psihică reprezintă o formă de violență domestică, fără însă a putea vorbi despre diferențe de opinii statistic semnificative *(OR=1.64, p=0.19, 95% CI [0.75. 3.55])* (vezi figura 9).

Q.2 - Considerați că violența în familie este un mod prin care agresorul își impune autoritatea?

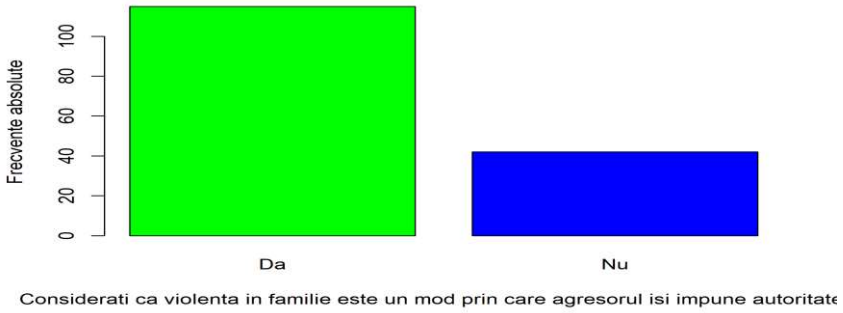

Fig.10

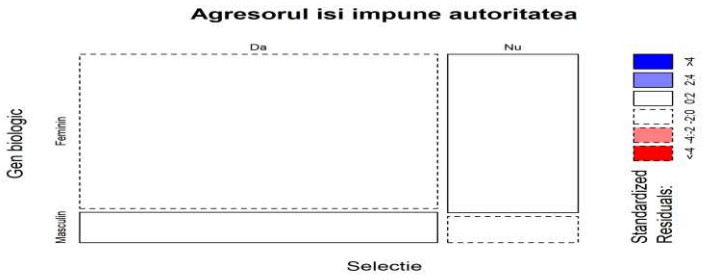

Fig.11

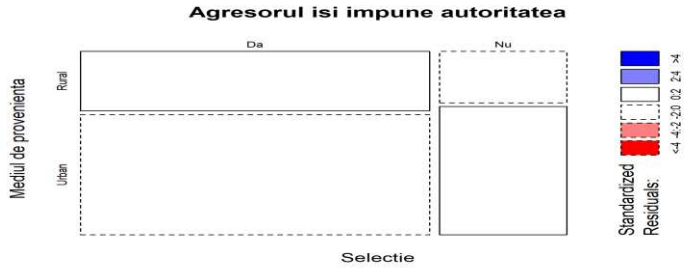

Fig.12

Întrebarea comportă un răspuns dihotomic, 73.25% dintre participanți răspunzând pozitiv (vezi figura 10), dintre care 72.73% femei și 76% bărbați, fără a se constata existența unor diferențe statistic semnificative determinate de gen *(OR=0.84, p=0.81, 95% CI [0.25. 2.43])* (vezi figura 11). Vârsta exercită un efect statistic semnificativ *(p.bis=-0.22, t=-2.78, p=0.01)*, în sensul că pe măsură ce crește vârsta, crește și tendința de a răspunde cu „Da” la această întrebare (valoarea numerică 1), corelația punct biserială fiind negativă. Din punct de vedere al mediului de proveniență (vezi figura 12), 71.96% dintre participanții din mediul urban și 76% dintre participanții din mediul rural răspund „Da” la această întrebare, însă nu se remarcă diferențe statistic semnificative de opinii între participanții din cele două zone *(OR=1.23, p=0.70, 95% CI [0.54. 2.95])*.

Q.4 - Cunoașteți persoane implicate într-o relație violentă?

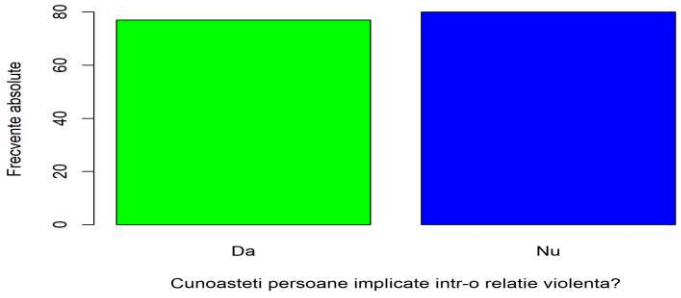

Fig.13

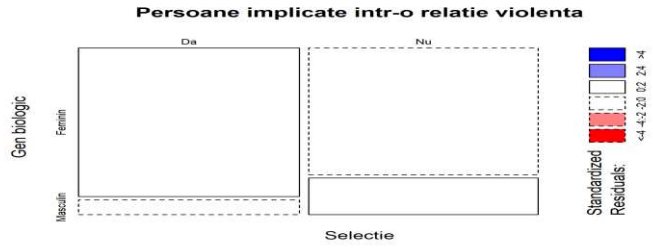

Fig.14

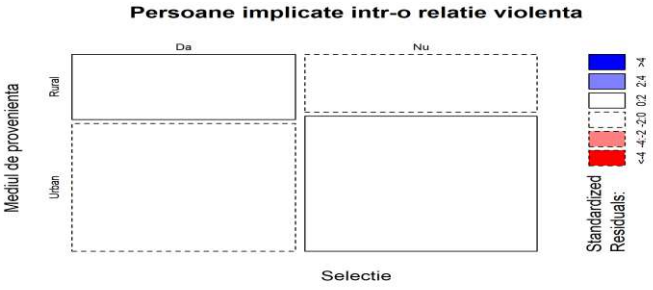

Fig.15

La această întrebare opiniile sunt echilibrate, 49.04% dintre participanți răspunzând pozitiv (vezi figura 13), dintre care 53.03% femei și 28% bărbați, fără a se constata existența unor diferențe statistic semnificative determinate de gen *(OR=2.88, p=0.03, 95% CI [1.06. 8.74])* (vezi figura 14). În cazul mediului de proveniență (vezi figura 15), 47.66% dintre participanții din mediul urban și 52% dintre participanții din mediul rural răspund „Da” la această întrebare, însă nu se remarcă diferențe statistic semnificative de opinii între participanții din cele două zone *(OR=1.19, p=0.73, 95% CI [0.58. 2.46])*, iar vârsta nu exercită niciun efect statistic semnificativ *(p.bis=0.02, t=0.23, p=0.82)*.

Q.5 - Dacă o persoana din grupul tău de prieteni ar fi victima unei agresiuni fizice, ai încuraja-o să apeleze la ajutor?

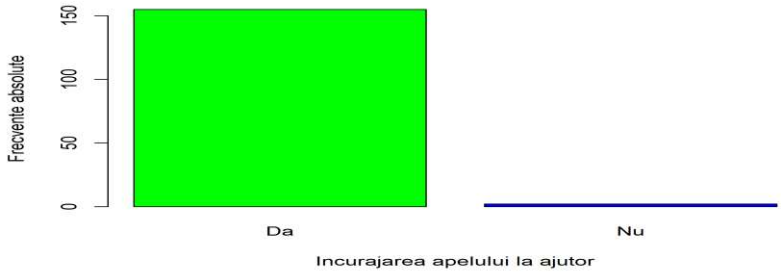

Fig.16

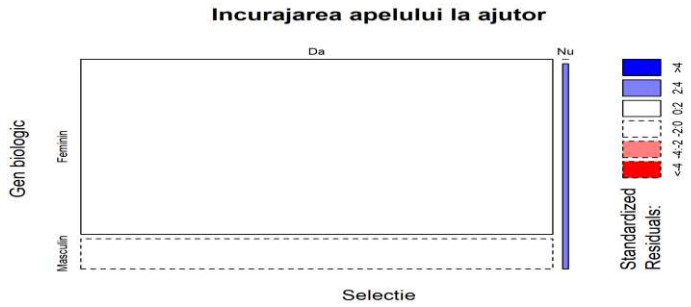

Fig.17

Fig.18

La această întrebare predomină răspunsurile afirmative, 98.73% (vezi figura 16), dintre care răspund „Da” 100% femei și 92% bărbați,constatându-se diferențe statistic semnificative *(OR=Inf, p=0.02, 95% CI [1.01. Inf])* (vezi figura 17), în sensul că, indiferent de gen, răspunsurile „Nu” sunt statistic semnificativ neglijabile. În cazul mediului de proveniență (vezi figura 18), 99.07% dintre participanții din mediul urban și 98% dintre participanții din mediul rural răspund „Da” la această întrebare, însă nu se remarcă diferențe statistic semnificative de opinii între participanții din cele două zone *(OR=0.46, p=0.54, 95% CI [0.01. 37.02])*, iar vârsta nu exercită niciun efect statistic semnificativ *(p.bis=-0.05, t=-0.65, p=0.52)*.

Q.6 - La cine ai apela în cazul în care ai fi victima violenței domestice?

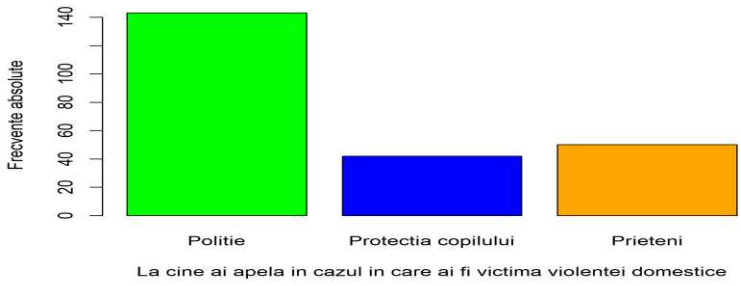

Fig.19

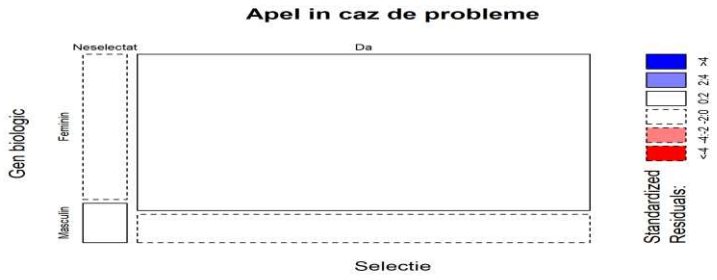

Fig.20

Fig.21

Analiza arată că predomină apelul la *poliție* (91.08%) în caz de violență domestică, mai rar la *prieteni* (31.85%) sau la protecția copilului (26.75%) (vezi figura 19). În cazul alegerii apelului la **poliție**, 91.67% dintre femei ar apela, față de 88% bărbați, fără a se putea vorbi despre existența vreunei diferențe de opinie determinată de genul biologic *(OR=0.67, p=0.47, 95% CI [0.16. 4.03])* (vezi figura 20). Sub aspectul mediului de proveniență, apelul la poliție ar fi realizat de 89.72% dintre persoanele din mediul urban, față de 94% persoane din mediul rural și, din nou, nu putem vorbi despre diferențe de opinii *(OR=0.56, p=0.55, 95% CI [0.10. 2.25])*, observând că nici vârsta nu afectează acest punct de vedere *(p.bis=-0.14, t=-1.75, p=0.08)* (vezi figura 21).

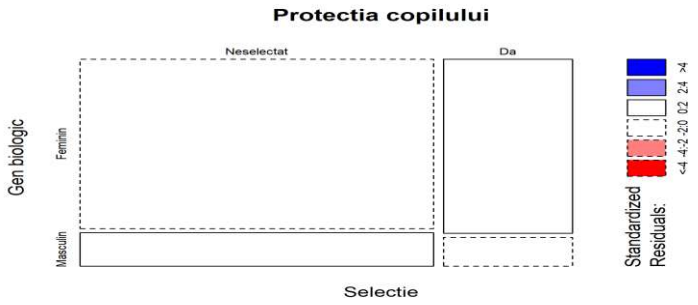

Fig.22

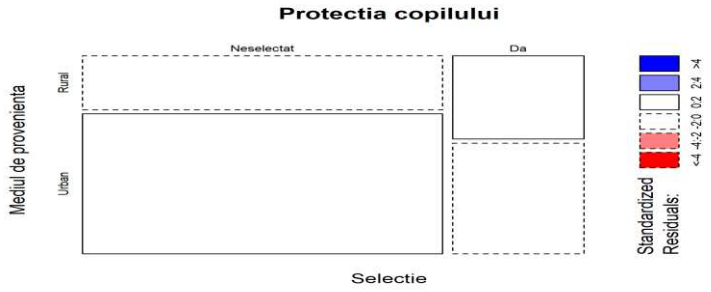

Fig.23

Situația este similară și în cazul apelului la **protecția copilului**, 27.27% dintre femei solicitând apelul, în comparație cu 24% dintre bărbați, vârsta neexercitând vreun efect statistic semnificativ *(p.bis=-0.14, t=-1.75, p=0.08)* și nici genul biologic (vezi figura 22) asupra opiniilor *(OR=0.84, p=0.81, 95% CI [0.25. 2.43])*. În privința mediului de proveniență, nu apar diferențe statistic semnificative între frecvențe *(OR=0.52, p=0.08, 95% CI [0.23. 1.15])*, apelul la protecția copilului fiind realizat de 22.43% dintre persoanele din mediul urban, față de 36% persoane din mediul rural.

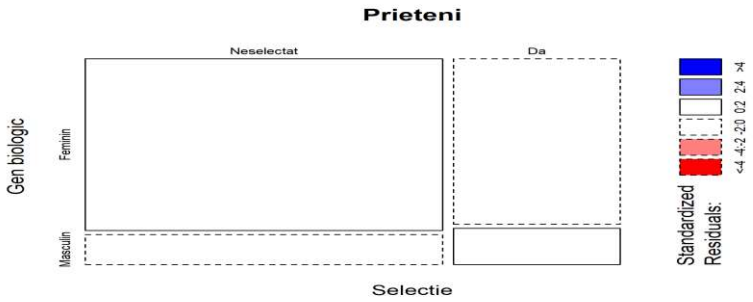

Fig.24

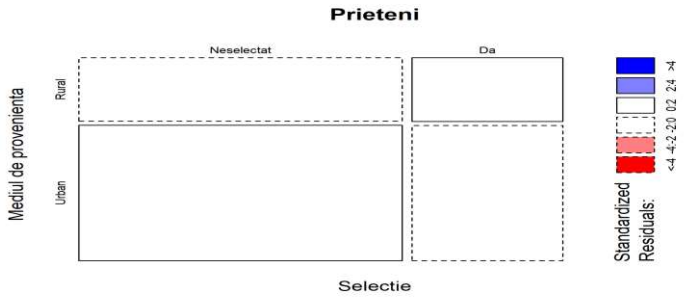

Fig.25

În cazul apelului la **prieteni**, 31.06% dintre femei ar solicita apelul, în comparație cu 36% dintre bărbați, vârsta exercitând vreun efect statistic semnificativ *(p.bis=0.19, t=2.35, p=0.02)*, în sensul că pe măsură ce crește vârsta, crește și probabilitatea de a se apela la prieteni, însă nu există un efect al genului biologic (vezi figura 24) asupra opiniilor *(OR=1.25, p=0.64, 95% CI [0.45. 3.30])*. În privința mediului de proveniență, nu apar diferențe statistic semnificative între frecvențe *(OR=0.99, p=1, 95% CI [0.46. 2.19])*, apelul la prieteni fiind realizat de 31.78% dintre persoanele din mediul urban, față de 32% persoane din mediul rural.

Q.7 - Care consideri ca sunt motivele pentru care persoanele agresate nu apelează la ajutor?

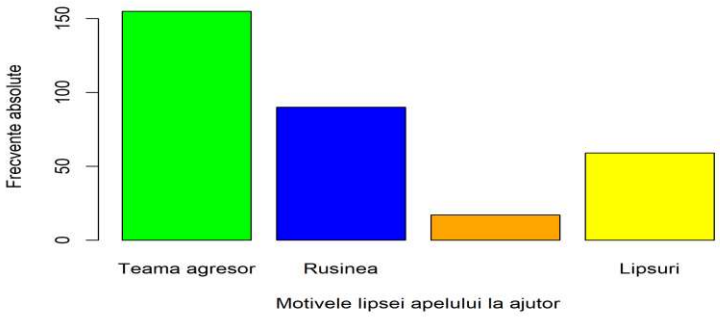

Fig.26

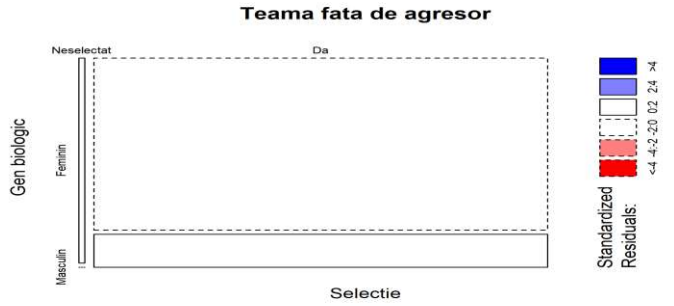

Fig.27

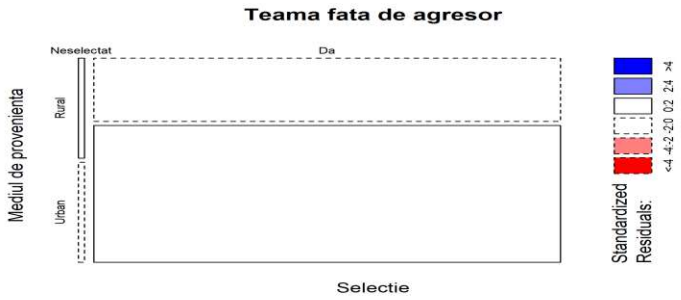

Fig.28

Analiza arată că predomină *teama față de agresor* (98.73%) ca motiv al lipsei solicitării ajutorului, urmată de *rușine* (10.83%), de *lipsurile financiare* (37.58%) și mai puțin de teama de a nu pierde prieteni (vezi figura 26). În cazul **temerilor față de agresor**, 98.48% dintre femei se justifică astfel, față de 100% bărbați, fără a se putea vorbi despre existența vreunei diferențe de opinie determinată de genul biologic *(OR=Inf, p=1, 95% CI [0.04. Inf])* (vezi figura 27). Sub aspectul mediului de proveniență, teama față de agresor se manifestă la 99.07% dintre persoanele din mediul urban, față de 98% persoane din mediul rural și, din nou, nu putem vorbi despre diferențe de opinii *(OR=2.15, p=0.54, 95% CI [0.03. 171.15])*, observând că nici vârsta nu afectează acest punct de vedere *(p.bis=-0.18, t=-2.27, p=0.02)* (vezi figura 28).

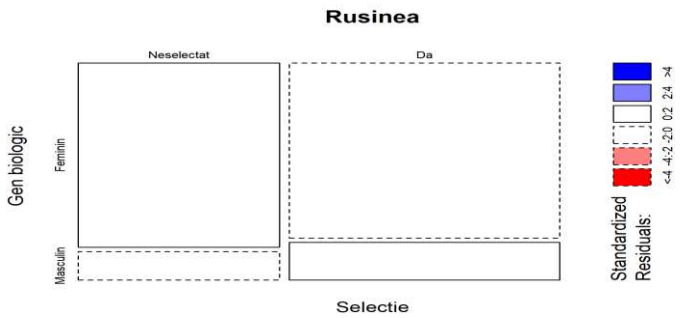

Fig.29

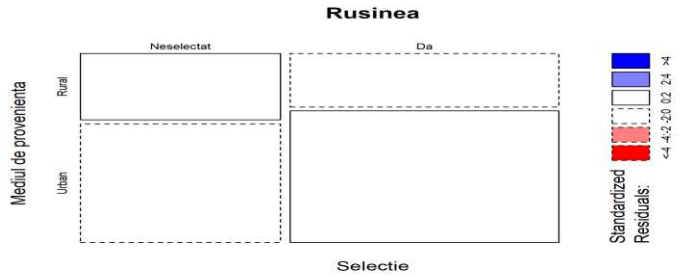

Fig.30

În cazul **rușinii**, 56.06% dintre femei se justifică prin faptul că le este rușine, față de 64% bărbați, fără a se putea vorbi despre existența vreunei diferențe de opinie determinată de genul biologic *(OR=1.39, p=0.51, 95% CI [0.53. 3.84])* (vezi figura 29). Sub aspectul mediului de proveniență, rușinea se manifestă la 59.81% dintre persoanele din mediul urban, față de 52% persoane din mediul rural și, din nou, nu putem vorbi despre diferențe de opinii *(OR=1.37, p=0.39, 95% CI [0.66. 2.85])*, observând că vârsta afectează acest punct de vedere *(p.bis=0.22, t=2.87, p=0.00)* (vezi figura 30), pe măsură ce crește vârsta, crescând și rușinea ca motivație.

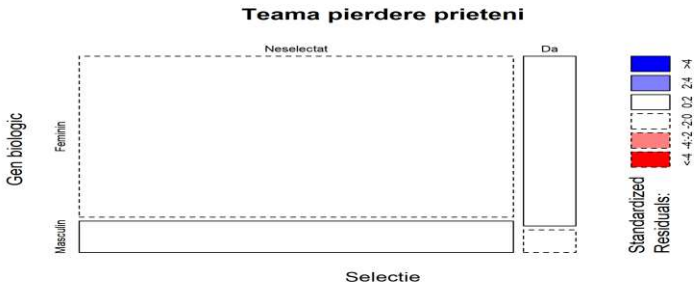

Fig.31

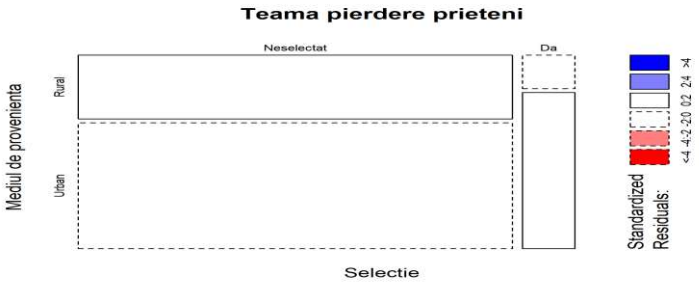

Fig.32

Chiar dacă **teama de a pierde prieteni** nu reprezintă un motiv important, totuși, 11.36% dintre femei se justifică prin faptul că le frică să nu-și piardă prietenii, față de 8%

bărbați, fără a se putea vorbi despre existența vreunei diferențe de opinie determinată de genul biologic *(OR=0.68, p=1, 95% CI [0.07. 3.25])* (vezi figura 31). Din punct de vedere al mediului de proveniență, teama de a nu pierde prieteni se manifestă la 13.08% dintre persoanele din mediul urban, față de 6% persoane din mediul rural și, din nou, nu putem vorbi despre diferențe de opinii *(OR=2.35, p=0.27, 95% CI [0.61. 13.36])*, observând că vârsta nu afectează acest punct de vedere *(p.bis=-0.10, t=-1.23, p=0.22)* (vezi figura 32).

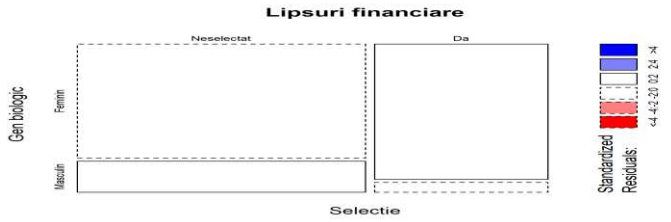

Fig.33

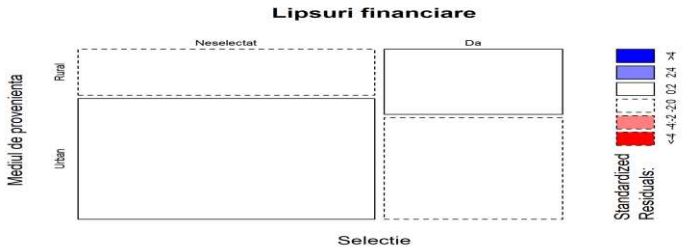

Fig.34

În fine, **lipsurile financiare** sunt invocate de către 41.67% dintre femei și 16% bărbați, existând diferențe de opinie statistic semnificative determinate de genul biologic *(OR=0.27, p=0.02, 95% CI [0.06. 0.86])* (vezi figura 33), în sensul că femeile par a invoca mai frecvent aceste lipsuri în comparație cu bărbații. Din punct de vedere al mediului de proveniență, lipsurile financiare se manifestă la 33.64% dintre persoanele din mediul urban, față de 46% persoane din mediul rural și, din nou, nu putem vorbi despre diferențe de opinii *(OR=0.60, p=0.16, 95% CI [0.28. 1.26])*, observând însă că vârsta afectează acest punct de vedere *(p.bis=0.26, t=3.33, p=0.00)* (vezi figura 34), creșterea vârstei determinând invocarea statistic semnificativ mai probabilă a acestei probleme.

Q.8 - În familia ta au fost situații de violență domestică?

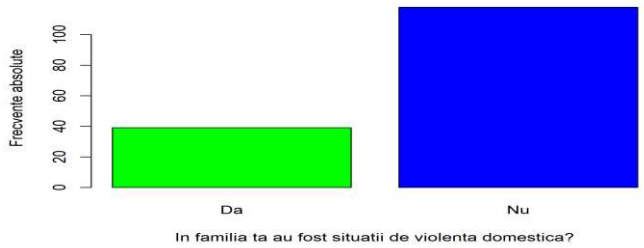

Fig.35

Fig.36

Fig.37

Și această întrebare comportă un răspuns dihotomic, doar 24.84% dintre participanți răspunzând pozitiv (vezi figura 35), dintre care 26.52% femei și 16% bărbați, fără a se constata existența unor diferențe statistic semnificative determinate de gen *(OR=1.89, p=0.32, 95% CI [0.58. 8.09])* (vezi figura 36). Vârsta nu exercită niciun efect statistic semnificativ *(p.bis=-0.03, t=-0.40, p=0.69)*, iar din punct de vedere al mediului de proveniență (vezi figura 37), 24.30% dintre participanții din mediul urban și 26% dintre participanții din mediul rural răspund „Da” la această întrebare, însă nu se remarcă diferențe statistic semnificative de opinii între participanții din cele două zone *(OR=1.09, p=0.84, 95% CI [0.46. 2.50])*.

Q.9 - Aveți cunoștință de existența unui centru specializat de ajutorare a victimelor violenței domestice?

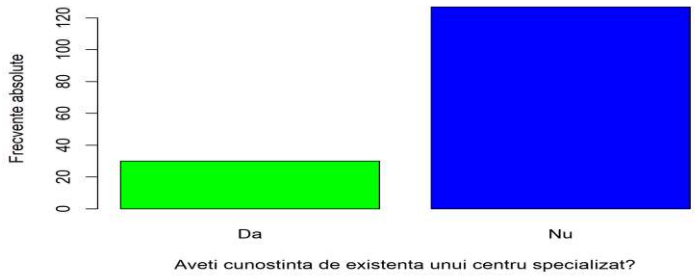

Fig.38

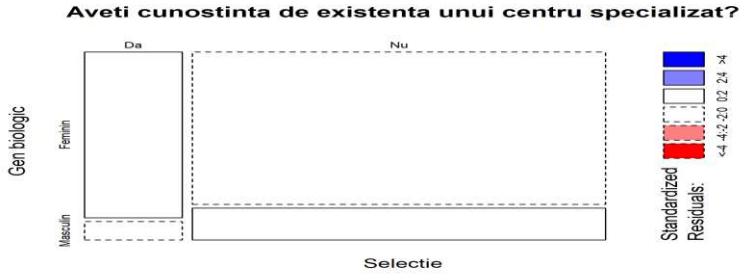

Fig.39

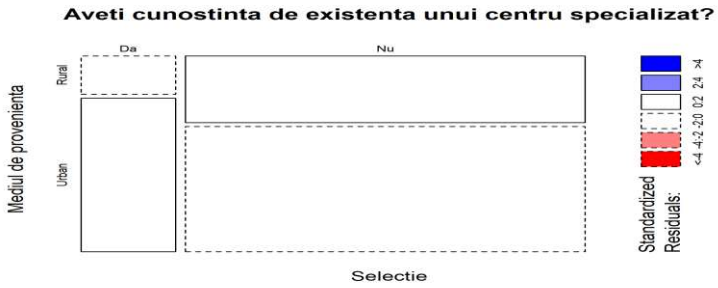

Fig.40

La această întrebare opiniile sunt predominant negative, doar 19.11% dintre participanți răspunzând pozitiv (vezi figura 38), dintre care 20.45% femei și 12% bărbați, fără a se constata existența unor diferențe statistic semnificative determinate de gen *(OR=1.88, p=0.41, 95% CI [0.51. 10.52])* (vezi figura 39). În cazul mediului de proveniență (vezi figura 40), 22.43% dintre participanții din mediul urban și 12% dintre participanții din mediul rural răspund „Da” la această întrebare, însă nu se remarcă diferențe statistic semnificative de opinii între participanții din cele două zone *(OR=0.47, p=0.13, 95% CI [0.15. 1.31])*, iar vârsta exercită un efect statistic semnificativ *(p.bis=-0.22, t=-2.76, p=0.01)*, în sensul că probabilitatea de a răspunde afirmativ (valoarea 1) crește statistic semnificativ pe măsură ce crește vârsta.

Q10 - Ai dori să participi ca voluntar la o campanie împotriva violenței domestice?

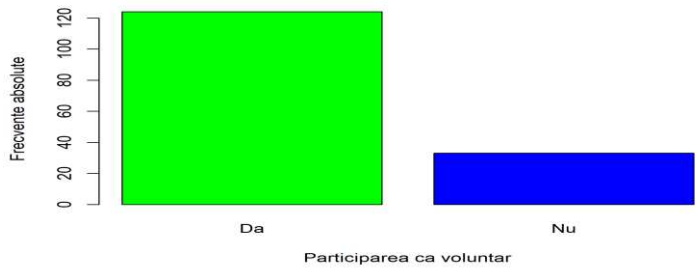

Fig.41

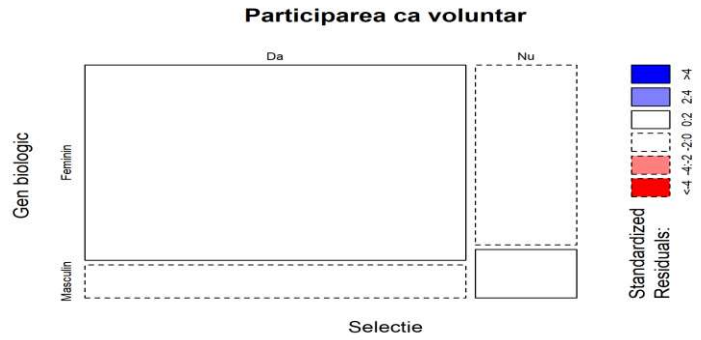

Fig.42

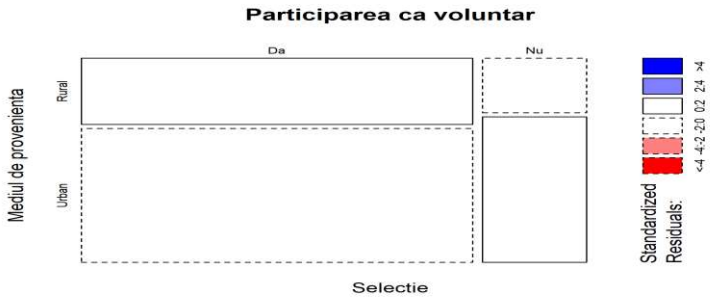

Fig.43

La această întrebare predomină răspunsurile afirmative, 78.98% (vezi figura 41), dintre care răspund „Da” 80.30% femei și 72% bărbați, neconstatându-se diferențe statistic semnificative *(OR=1.58, p=0.42, 95% CI [0.50. 4.51])* (vezi figura 42). În cazul mediului de proveniență (vezi figura 43), 77.57% dintre participanții din mediul urban și 82% dintre participanții din mediul rural răspund „Da” la această întrebare, însă nu se remarcă diferențe statistic semnificative de opinii între participanții din cele două zone *(OR=1.32, p=0.67, 95% CI [0.53. 3.52])*, iar vârsta nu exercită niciun efect statistic semnificativ *(p.bis=0.05, t=0.59, p=0.56)*.

Q15 - Care credeți că sunt principalii 3 factori care întrețin violența în familie?

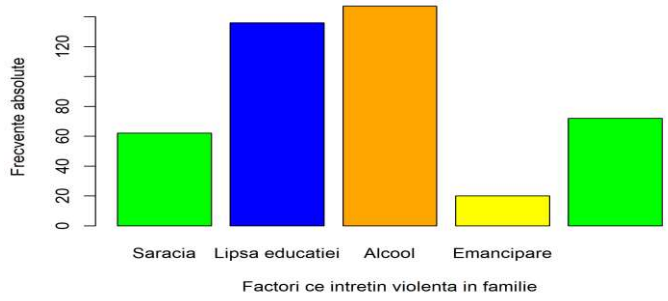

Fig.44

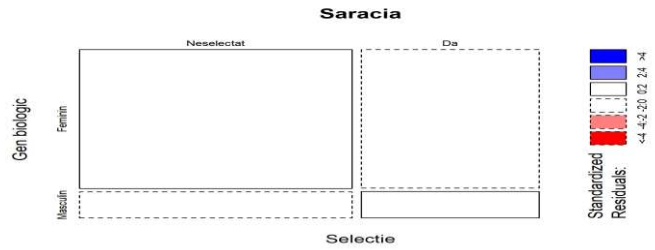

Fig.45

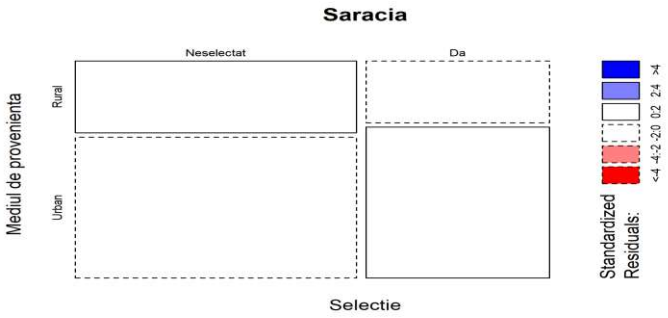

Fig.46

Cel mai important factor al violenței domestice pare a fi *consumul de alcool* (93.63%), urmat imediat de *lipsa educației* (86.62%) și, aproape la egalitate, de *modelul autoritar preluat din familie* (45.86%) și *sărăcia* (39.49%) (vezi figura 44). În cazul alegerilor pentru **sărăcie**, 39.39% dintre femei apreciază că sărăcia reprezintă un factor al violenței domestice, față de 40% bărbați, fără a se putea vorbi despre existența vreunei diferențe de opinie determinată de genul biologic *(OR=1.03, p=1,95% CI [0.38. 2.66])* (vezi figura 45). Sub aspectul mediului de proveniență, sărăcia este considerată ca fiind un fctor al violenței domestică de 41.12% dintre persoanele din mediul urban, față de 36% persoane din mediul rural și, din nou, nu putem vorbi despre diferențe de opinii *(OR=1.24, p=0.60, 95% CI [0.59. 2.66])*, observând că vârsta afectează acest punct de vedere *(p.bis=0.16, t=2.09, p=0.04)* (vezi figura 46), în sensul că probabilitatea de a aprecia că sărăcia reprezintă un factor al violenței domenstice crește pe măsură ce crește vârsta.

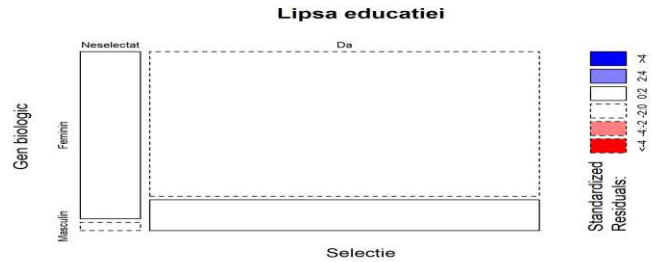

Fig.47

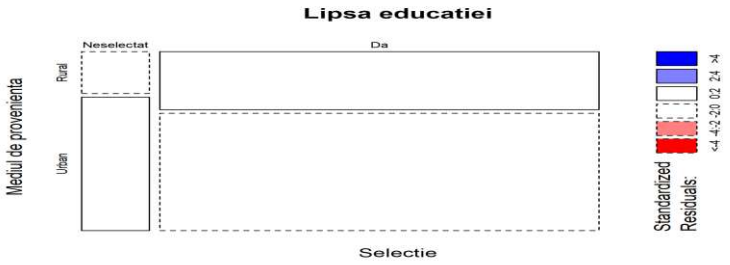

Fig.48

Situația este similară și în cazul analizei **lipsei educației** ca factor al violenței domestice, 84.85% dintre femei considerând că lipsa educației este un factor al violenței domestice, față de 96% dintre bărbați, fără a exista diferențe de opinii semnificative statistic *(OR=4.26, p=0.20, 95% CI [0.62. 184.79])* (vezi figura 47). Lucrurile se prezintă la fel la analiza în funcție de mediul de proveniență, în acest caz 85.05% dintre participanții din mediul urban consideră că lipsa educației este un factor al violenței domestice, față de 90% participanți din mediul rural, diferențele nefiind statistic semnificative *(OR=0.63, p=0.46, 95% CI [0.17. 1.96])*, iar vârsta nu exercită niciun efect *(p.bis=0.11, t=1.43, p=0.15)* (vezi figura 48).

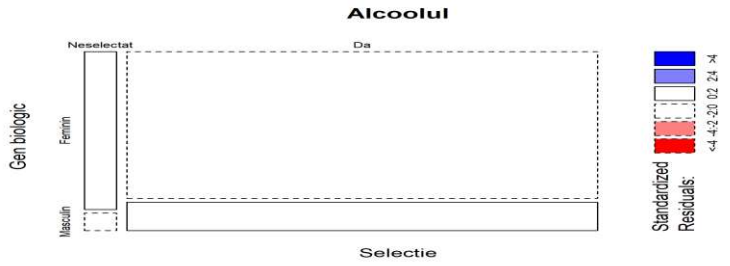

Fig.49

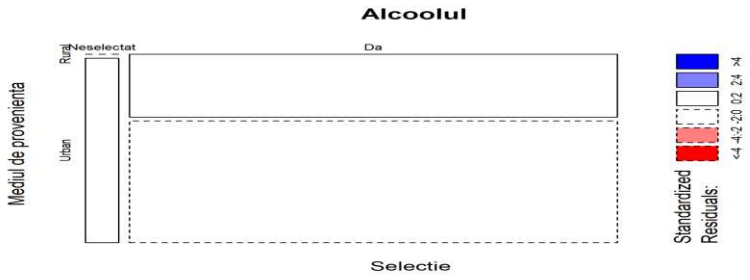

Fig.50

Sub aspectul **consumului de alcoolul**, ca factor principal, vârsta participanților nu exercită vreun efect statistic semnificativ asupra opiniilor *(p.bis=-0.03, t=-0.38, p=0.70)*, 93.18% dintre femei și 96% dintre bărbați considerând că un consum exagerat de alcool reprezintă o factor ce determină violența domestică, fără a vorbi despre diferențe de

opinii statistic semnificative *(OR=1.75, p=1, 95% CI [0.22. 80.11])* (vezi figura 49). Din punct de vedere al mediului de proveniență, față de 90.65% dintre participanții din mediul urban, 100% dintre cei din mediul rural consideră că alcoolul este un factor al violenței domestice, existând și diferențe statistic semnificative *(OR=0, p=0.03, 95% CI [0. 0.91])* (vezi figura 50), în sensul că indiferent de mediul de proveniență, răspunsurile afirmative reprezintă o tendință clar dominantă.

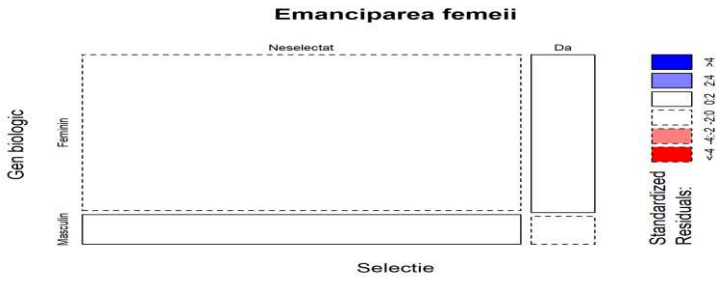

Fig.51

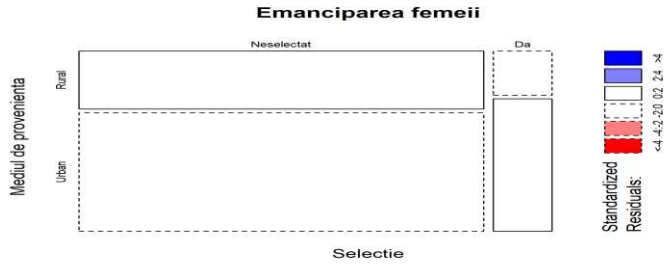

Fig.52

Penultimul aspect analizat, **emanciparea femeii**, nu indică vreun efect al vârstei *(p.bis=-0.02, t=-0.29, p=0.77)*, 12.88% dintre femei considerând că emanciparea reprezintă un factor al violenței domestice, în comparație cu 12% dintre bărbați, fără însă a fi semnalate diferențe statistic semnificative *(OR=0.92, p=1, 95% CI [0.16. 3.61])* (vezi figura 51). Din punct de vedere al mediului de proveniență, față de 14.02% dintre participanții din mediul urban, 10% dintre cei din mediul rural consideră că emanciparea femeii reprezintă o sursă de violență domestică, fără însă a putea vorbi despre diferențe de opinii statistic semnificative *(OR=1.46, p=0.61, 95% CI [0.47. 5.48])* (vezi figura 51).

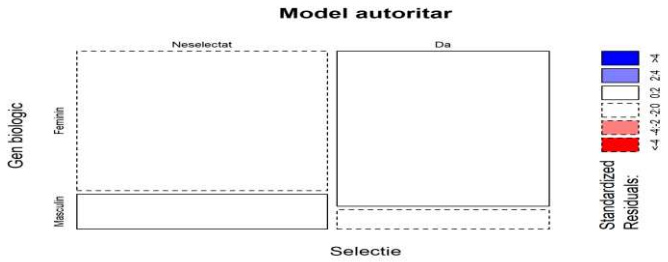

Fig.53

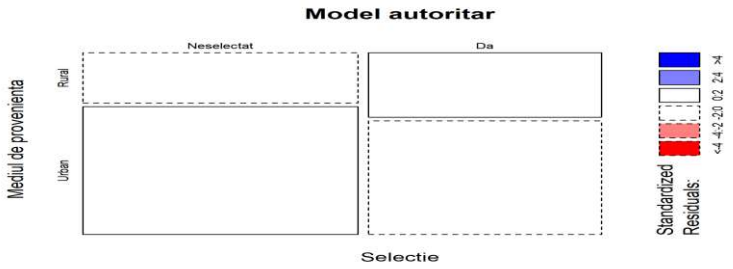

Fig.54

În fine, **modelul autoritar preluat din familie**, nu indică vreun efect al vârstei *(p.bis=-0.14, t=-1.77, p=0.08)*, 48.48% dintre femei considerând că modelul autoritar reprezintă un factor al violenței domestice, în comparație cu 32% dintre bărbați, fără însă a fi semnalate diferențe statistic semnificative *(OR=0.50, p=0.19, 95% CI [0.17. 1.33])* (vezi figura 53). Din punct de vedere al mediului de proveniență, față de 42.99% dintre participanții din mediul urban, 52% dintre cei din mediul rural consideră că preluarea unui model autoritar reprezintă o sursă de violență domestică, fără însă a putea vorbi despre diferențe de opinii statistic semnificative *(OR=0.70, p=0.31, 95% CI [0.34. 1.44])* (vezi figura 53).

Concluzii

Se observă că prin violență domestică se înțelege predominant *violența fizică* (94.27%) și *agresiunea verbală* (80.25%), mai puțin suferința psihică (69.43%) (vezi figura 1). În cazul alegerilor pentru violența fizică, 93.18% dintre femei apreciază că agresiunea fizică reprezintă o violență domestică, față de 100% bărbați, fără a se putea vorbi despre existența vreunei diferențe de opinie determinată de genul biologic.

Întrebarea comportă un răspuns dihotomic, 73.25% dintre participanți răspunzând pozitiv (vezi figura 10), dintre care 72.73% femei și 76% bărbați, fără a se constata existența unor diferențe statistic semnificative determinate de gen.

Analiza arată că predomină apelul la *poliție* (91.08%) în caz de violență domestică, mai rar la *prieteni* (31.85%) sau la protecția copilului (26.75%).

Analiza arată că predomină *teama față de agresor* (98.73%) ca motiv al lipsei solicitării ajutorului, urmată de *rușine* (10.83%), de *lipsurile financiare* (37.58%) și mai puțin de teama de a nu pierde prieteni.

Cel mai important factor al violenței domestice pare a fi *consumul de alcool* (93.63%), urmat imediat de *lipsa educației* (86.62%) și, aproape la egalitate, de *modelul autoritar preluat din familie* (45.86%) și *sărăcia* (39.49%).

Referințe:

1. AKSAKAL, F., DEMIREL, B., DURUKAN, E. şi OZKAN, S. (2010). The prevalence of domestic violence against women in Ankara. Journal of Family Violence. 25, 449-460 Alexander, P.C. (2011). Childhood maltreatment, intimate partner violence, work interference and women’s employment. Journal of Family Violence. 26, 4, 255-261.
2. BATTAGLIA, T.A., FINLEY, E. şi LIEBSCHUTZ, J.M. (2003). Survivars of intimate partner violence sheak out: Trust in the patient-provider relationship. Journal of Internal Medicine. 18, 617-623
3. BORŞ, M., CHITOŞCĂ, I., şi TROPAN, Gh. (2005). Violenţa în familie şi metodologia intervenţiei. În Neamţu, G. şi Stan, D. (coord.). Asistenţa socială. Studii şi aplicaţii. Iaşi: Editura Polirom. 129-182.
4. DOBRICĂ, P. (2011). Normalitate, conformare şi devianţă socială. În Vlăsceanu, L. (coord.). Sociologie. Iaşi: Editura Polirom. 353-528.
5. RUJOIU, V.I. (2010). Violenţa în relaţia de cuplu: aspecte psihosociale. În Buzducea, D. (coord.). Asistenţa socială a grupurilor de risc. Iaşi: Editura Polirom. 223-259.
6. SCOTT, S. şi BABCOCK, J.C. (2010). Attachment as a moderator between intimate partner violence and Post-Traumatic Stres Disorder symptoms. Journal of Family Violence. 25, 1, 1-9.
7. SPÂNU, C. (2002). Principalele tipuri de violenţă şi criminalitate în rândurile comunităţilor multiculturale din România. Revista Română de Sociologie. 5-6, 567-578.